

TOEWIJDING – WERKEN IN GODS WIJNGAARD

HJM Sales

Geliefde broeders en zusters, toen wij het wondervolle Kruisoffer van het goddelijke Lam van God, onze Heiland Jezus Christus, aannamen, maakte Hij ons tot priesters (en koningen) van de Allerhoogste (Openb. 1:5-6; 5:9-10).

In deze prediking wil ik spreken over de toewijding, die God van Zijn priesters verlangt. Priesters zijn in de letterlijke betekenis van het woord bemiddelaars tussen God en Zijn volk. Zij maken Gods wil aan het volk kenbaar en zij brengen de noden van het volk bij God. Zij staan als het ware tussen God en het volk. In hun dienstbetoon ‘*werken zij in Gods wijngaard*’. In overdrachtelijke zin is het hun taak om er voor te zorgen, dat die wijngaard een overvloed aan volle, rijpe, zoete druiven produceert.

Vóóordat een oud-testamentische, Israëlitische priester zich aan God mocht toewijden, werd er van hem verwacht, dat hij als onderdeel van het inwijdingsritueel maar liefst drie dierenofferanden aan God bracht. Hij moest een var als zogenaamd zondoffer offeren om voor zijn zonden verzoening te doen (Ex. 29:10-14). Vervolgens moest hij aan God een ram offeren als vuuroffer voor een volledige overgave aan Hem (Ex. 29:15-18). Tenslotte moest hij als vul- en beweegoffer een tweede ram offeren voor zijn algehele toewijding aan God (Ex. 29:19-27). De oud-testamentische priester moest dus voor zijn verzoening, zijn overgave en zijn toewijding offeren. We zien hierin een logische volgorde. Want als men God wil dienen, kan men dat nooit tot Gods volle welbehagen doen, als men zich niet volledig aan Hem toewijdt. Maar daartoe moet het persoonlijke leven eerst volkomen met God verzoend zijn en daarna ook voor de volle honderd procent aan Hem overgegeven.

Gelukkig behoeven wij als nieuw-testamentische priesters geen drie-voudig dierenoffer meer te brengen. Want Jezus, Gods eigen Offerlam, heeft ons met Zijn éne Offerande volmaakt. Hebr. 10:14 – *“Want met een offerande heeft Hij in eeuwigheid volmaakt degenen, die geheiligd worden.”* Jezus’ Offer was volmaakt en algenoegzaam, zowel voor het verzoenen van onze zonden als voor de tekortkomingen in onze overgave en toewijding aan God.

De in Ex. 29 vereiste offerande van een tweede ram voor de toewijding van de priester aan God herbergt overigens een prachtig schaduwbeeld, waar wij als nieuw-testamentische priesters van kunnen leren. Want nadat de ram was geslacht, moest er wat bloed aan het rechter oorleltje van de priester worden gesmeerd, alsmede aan zijn rechterduim en aan de grote teen van zijn rechtervoet. Ex. 29:20 – *“En gij zult den ram slachten, en van zijn bloed nemen, en doen het op het rechter oorlapje van Aäron, en op het rechter oorlapje van zijn zonen, desgelijks op den duim hunner rechterhand, en op den groten teen huns rechtervoets; en dat bloed zult gij op het altaar sprengen, rondom heen.”* De in te wijden priester onderging hiermee hetzelfde ritueel als een persoon, die van melaatsheid (hét bijbelse beeld van zonde en onreinheid) was genezen. Lev. 14:14 – *“En de priester zal van het bloed des schuldoffers nemen, hetwelk de priester doen zal op het lapje van het rechteroor desgenen, die te reinigen is, en op den duim zijner rechterhand, en op den groten teen zijns rechtervoets.”* We mogen hieruit verstaan: a. dat het gehoor en de gedachten van de priester volkomen onder de dekking van het bloed moesten zijn en aan God worden toegewijd (het oorlapje); b. dat zijn dagelijkse handel onder de dekking van het bloed moest zijn en aan God toegewijd (de rechterduim); c. dat zijn levenswandel onder de dekking van het bloed moest zijn en aan God toegewijd (de rechter grote teen).

U begrijpt, dat dit beslist voor degenen die verlangen om God te dienen van toepassing is. Ons gehoor en onze gedachten (gehoorzaamheid aan God), ons dagelijkse doen en laten én onze levenswandel dienen steeds gereinigd te zijn en te blijven door het dierbare Bloed van het Lam Jezus Christus en behoren volkomen aan God te zijn toegewijd.

Maar het is niet voldoende dat onze toewijding aan God honderd procent is. Het dient ook op vrijwilligheid te zijn gebaseerd. Daarom staat er in de bijbel in verband met het oor een tweede schaduwbeeld geschreven. Een schaduwbeeld in relatie tot de toewijding van een dienstknecht. Want God had in Zijn Wet bepaald dat een gekochte dienstknecht (een slaaf) zes jaren zijn bezitter zou moeten dienen. Echter in het zevende jaar mocht hij vrij uitgaan. Ex. 21:2 – *“Als gij een Hebreuwsen knecht kopen zult, die zal zes jaren dienen; maar in het zevende zal hij voor vrij uitgaan, om niet.”* Desalniettemin kon die dienstknecht uit liefde voor zijn heer besluiten om tóch te blijven. Alsdan werd zijn oor met een priem doorboord. Ex. 21:5-6 – *“Maar indien de knecht ronduit zeggen zal: Ik heb mijn heer, mijn vrouw en mijn kinderen lief, ik wil niet vrij uitgaan; Zo zal hem zijn heer tot de goden brengen, daarna zal hij hem aan de deur, of aan den post brengen; en zijn heer zal hem met een priem zijn oor doorboren, en hij zal hem eeuwiglijk dienen.”* Hiermee wordt duidelijk dat het strijken van het bloed van de tweede ram aan het oor van de priester ook liefde en vrijwilligheid in de toewijding aan God symboliseert. Want als het goed is, dienen wij onze Heiland op geheel vrijwillige basis. Omdat wij Hem zo innig liefhebben, zoals de vrijgelaten knecht uit liefde besloot om bij zijn heer te blijven. Omdat Jezus Zijn eigen Bloed voor onze redding heeft vergoten. Omdat Jezus ons elke zonde heeft vergeven en ons heeft gered van het eeuwige verderf.

Wij waren slaven en dienstknechten van de zonde, maar Jezus kocht ons zoals vroeger een Hebreeuwse slaaf werd gekocht. 1 Cor. 6:20a en 1 Cor. 7:23a – *“Gij zijt duur gekocht.....”* Het Griekse woord voor *“kopen”* is *“ago’razo”*. Hierin zit het woord *“agora”* opgesloten, dat *“marktplaats”* betekent. Gal. 3:13a schrijft dat Christus ons heeft verlost van de vloek der wet. *“Verlost”* komt van het Griekse *“exagorazo”*, hetgeen *“uitkopen, in het bijzonder het kopen van een slaaf met uitzicht op zijn vrijlating”* betekent. Dus Jezus kocht ons op de slavenmarkt niet tot slavernij. Neen, Hij kocht ons vrij tot vrijheid en we mogen nu zelf kiezen wat we willen. Hallelujah! Maar wie de Heiland Jezus Christus écht liefheeft, wil Hem nu vrijwillig dienen. De bijbel toont ons een goed voorbeeld in de christenvervolger Saulus, die later de grote apostel Paulus werd. Toen God hem uit genade in het bekeringsproces leidde, was zijn eerste, welhaast natuurlijke reactie: *“Heere, wat wilt Gij dat ik doen zal?”* (Hand. 9:6)

Jezus maakte het belangrijke principe over het vrijwillig dienen van God duidelijk in de volgende gelijkenis over twee zonen die in hun vaders wijngaard moesten werken. Matt. 21:28-32 – *“Maar wat dunkt u? Een mens had twee zonen, en gaande tot den eersten, zeide: Zoon! ga heen, werk heden in mijn wijngaard. Doch hij antwoordde en zeide: Ik wil niet; en daarna berouw hebbende, ging hij heen. En gaande tot den tweeden, zeide desgelijks, en deze antwoordde en zeide: Ik ga, heer! en hij ging niet. Wie van deze twee heeft den wil des vaders gedaan? Zij zeiden tot Hem: De eerste. Jezus zeide tot hen: Voorwaar, Ik zeg u, dat de tollenaars en de hoeren u voorgaan in het Koninkrijk Gods. Want Johannes is tot u gekomen in den weg der gerechtigheid, en gij hebt hem niet geloofd; maar de tollenaars en de hoeren hebben hem geloofd; doch gij, zulks ziende, hebt daarna geen berouw gehad, om hem te geloven.”*

Vrijwillig God dienen, houdt blijkbaar het volgende in. Het betekent allereerst geloven in het reddende Evangelie en berouw hebben over de zonden zoals de hoeren en tollenaars wél berouw hadden. Daarna wordt op grond van diepe dankbaarheid de beslissing genomen om Hem vrijwillig in Zijn wijngaard te dienen. De tweede zoon beloofde z'n vader te dienen, maar deed het niet. De eerste zoon verkoos net als de hoeren en de tollenaars om eerst ongehoorzaam te zijn. Maar hij kreeg berouw en diende zijn vader alsnog. Vrijwillig!

Broeders en zusters, aan de hand van een andere gelijkenis van Jezus over werken in Gods wijngaard, wil ik trachten om het karakter van ware toewijding nader uit de doeken te doen. Matt. 20:1-16 – *“Want het Koninkrijk der hemelen is gelijk een heer des huizes, die met den morgenstond uitging, om arbeiders te huren in zijn wijngaard. En als hij met de arbeiders eens geworden was, voor een penning des daags, zond hij hen heen in zijn wijngaard. En uitgegaan zijnde omtrent de derde ure, zag hij anderen, ledig staande op de markt. En hij*

zeide tot dezelve: Gaat ook gij heen in den wijngaard, en zo wat recht is, zal ik u geven. En zij gingen. Wederom uitgegaan zijnde omtrent de zesde en negende ure, deed hij desgelijks. En uitgegaan zijnde omtrent de elfde ure, vond hij anderen ledig staande, en zeide tot hen: Wat staat gij hier den gehelen dag ledig? Zij zeiden tot hem: Omdat ons niemand gehuurd heeft. Hij zeide tot hen: Gaat ook gij heen in den wijngaard, en zo wat recht is, zult gij ontvangen. Als het nu avond geworden was, zeide de heer des wijngaards, tot zijn rentmeester: Roep de arbeiders, en geef hun het loon, beginnende van de laatsten tot de eersten. En als zij kwamen, die ter elfde ure gehuurd waren, ontvingen zij ieder een penning. En de eersten komende, meenden, dat zij meer ontvangen zouden; en zij zelve ontvingen ook elk een penning. En dien ontvangen hebbende, murmureerden zij tegen den heer des huizes, Zeggende: Deze laatsten hebben maar een uur gearbeid, en gij hebt ze ons gelijk gemaakt, die den last des daags en de hitte gedragen hebben. Doch hij, antwoordende, zeide tot een van hen: Vriend! ik doe u geen onrecht; zijt gij niet met mij eens geworden voor een penning? Neem het uwe en ga heen. Ik wil dezen laatsten ook geven, gelijk als u. Of is het mij niet geoorloofd, te doen met het mijne, wat ik wil? Of is uw oog boos, omdat ik goed ben? Alzo zullen de laatsten de eersten zijn, en de eersten de laatsten; want velen zijn geroepen, maar weinigen uitverkoren.”

God zoekt arbeiders om in Zijn wijngaard te werken. Hij verlangt dat al Zijn kinderen in de wijngaard werken. En in die wijngaard is er heel veel werk te verstouwen. Want God verlangt dat wij grote oogsten van rijpe, zoete druiven binnenhalen, dus véél zielen voor Hem winnen. Maar hoewel het in een wijngaard uiteindelijk gaat om het plukken en dus binnenbrengen van rijpe druiven zijn er ook veel andere werkzaamheden die hiermee in verband staan. Zo moesten er in een oosterse wijngaard stenen worden geruimd. Ook moesten er ter bescherming van de wijngaard muurtjes en ook een uitkijktoren worden gemetseld. Er moest onkruid worden weggehaald. Er moest worden geploegd en bemest. Er moest worden gesnoeid. Als er jonge druifjes waren, moest er worden gekrent, d.w.z. de trosjes moesten worden gereinigd en gecultiveerd. Schadelijke insecten moesten worden verdelgd. Ook moesten de in de wijngaard spelende vosjes worden verjaagd, omdat zij door hun geravot de druiven beschadigden (Hoogl. 2:15). Vossen zijn in de bijbel een schaduwbeeld van zonden!

Er is dus heel veel werk te doen. Daarom heeft onze hemelse Vader een grote hekel aan werkeloosheid. De heer in deze gelijkenis zette arbeiders aan het werk in de vroege ochtend, maar ook op allerlei andere momenten gedurende de dag. Ja, zelfs in het laatste uur toen de dag bijna was verstreken. God heeft een hekel aan ledigheid (Matt. 20:3,6). Want zegt het spreekwoord niet, dat ledigheid het oorkussen van de duivel is? Zolang wij niets voor God in Zijn wijngaard doen, slaapt de duivel rustig. Zodra wij echter actief worden, wordt de duivel wakker en alert en zal hij proberen ons te hinderen.

Vindt u het ook niet frappant, dat er in deze gelijkenis niets wordt gezegd over de aard van de te verrichten werkzaamheden? Ik denk dat de Heilige Geest hier een bedoeling mee heeft. Ik geloof dat Hij duidelijk wil maken, dat niet de mens maar Hij bepaalt wat ieders individuele taak in de wijngaard is. Er is veel te doen, maar Hij bepaalt wat ieder moet doen. Dit kunnen we ook lezen in 1 Cor. 12 dat handelt over de verschillende gaven, werkingen en bedieningen in de gemeente. 1 Cor. 12:11,18 – *“Doch deze dingen alle werkt een en dezelfde Geest, delende aan een iegelijk in het bijzonder, gelijkerwijs Hij wil..... Maar nu heeft God de leden gezet, een iegelijk van dezelve in het lichaam, gelijk Hij gewild heeft.”* Als Schepper van de mens wéét God hoe wij zijn. Hij kent ons door en door. Hij kent onze sterke punten en onze zwakheden. Hij kent onze talenten en weet welke taken wij wel of niet aankunnen. Daarom wil Hij ons inzetten in die taken en op die plaatsen die Hij heeft bepaald. Opdat daardoor de gemeente, het Lichaam van Christus, op een gezonde manier zal worden opgebouwd. Efez. 4:11-12 – *“En Dezelfde heeft gegeven sommigen tot apostelen, en sommigen tot profeten, en sommigen tot evangelisten, en sommigen tot herders en leraars; Tot de volmaking der heiligen, tot het werk der bediening, tot opbouwning des lichaams van Christus;”* Hoe belangrijk is het dat ieder dátgene doet, wat God voor hem of haar heeft

weggelegd. De ogen van een goede knecht zijn immers op de hand van zijn heer gericht in afwachting van wat hij wenst (Ps. 123:2). Dán zullen er uiteindelijk rijpe (volwassen) druiven worden voortgebracht, zoals we lezen in Efez. 4:13-16: *“Totdat wij allen zullen komen tot de enigheid des geloofs en der kennis van den Zoon Gods, tot een volkomen man, tot de mate van de grootte der volheid van Christus; Opdat wij niet meer kinderen zouden zijn, die als de vloed bewogen en omgevoerd worden met allen wind der leer, door de bedriegerij der mensen, door arglistigheid, om listiglijk tot dwaling te brengen; Maar de waarheid betrachtende in liefde, alleszins zouden opwassen in Hem, Die het Hoofd is, namelijk Christus; Uit Welken het gehele lichaam bekwamelijk samengevoegd en samen vastgemaakt zijnde, door alle voegselen der toebrenging, naar de werking van een iegelijk deel in zijn maat, den wasdom des lichaams bekomt, tot zijns zelfs opbouwning in de liefde.”* Apostel Petrus stelde in dit verband in 2 Peter 1:10 – *“Daarom, broeders, benaarstigt u te meer, om uw roeping en verkiezing vast te maken; want dat doende zult gij nimmermeer struikelen.”*

Als we dit zo overdenken, broeders en zusters, mogen we verstaan dat werken in Gods wijngaard het werken in en naar Gods wil inhoudt. Maar omdat hij arbeiders roept om in **Zijn** wijngaard te werken, houdt het ook in dat Hij slechts dát werken (dus in **Zijn** wijngaard) erkent. Werken in Gods wijngaard heeft als ultiem doel het voortbrengen van rijpe, volle druiven, d.w.z. het winnen en tot volwassenheid brengen van zielen die Zijn koninkrijk binnentreden. Ander werk telt voor Hem derhalve niet, alle menselijke inspanningen ten spijt.

Alles wat wij aan werk in Gods wijngaard verrichten, moeten wij doen voor Zijn eer. Nergens anders voor. Als wij zielen winnen, doen wij dat uit liefde voor Hem, omdat Hem dit vreugde geeft. Het gaat om de instelling van ons hart. Als wij met een brandend hart uit liefde voor Hem werken, is het goed.

In een aardse arbeidsrelatie staat meestal het beloningsaspect voorop, maar iedereen weet dat de beste werknemers doorgaans diegenen zijn, die ook vreugde in hun werk hebben. In de gelijkenis van Matt. 20:1-16 lezen we ook over een groep arbeiders die de beloning voorop stelden. De arbeiders die ter elfde ure waren ingehuurd en dus slechts één uur hadden gewerkt, kregen als loon één penning. Maar de arbeiders die de gehele dag (verg. een heel mensenleven) hadden gewerkt, kregen ook hetzelfde loon: één penning. Dit loon hadden zij met de heer van de wijngaard afgesproken, maar tóch mopperden zij. Maar ze mopperden onterecht. De heer werd niet boos, maar zei tegen een van hen: *“Vriend! ik doe je geen onrecht; Ben je het niet met mij eens geworden voor een penning?”* (vers 13). Onze God heeft voor ieder van ons dezelfde beloning klaar liggen. Of wij nu in onze jonge jaren tot bekering komen en Hem ons hele leven dienen, of dat wij als stramme AOW-ers tot bekering komen. Gods beloning is gelijk! Hallelujah, Hij is zo goed. Neen, broeders en zusters, het moet voor ons een voorrecht en een vreugde zijn om Hem ons hele leven vanaf onze jeugd te dienen. Wat zouden wij dan niet allemaal nog voor Hem mogen doen?

De heer van de wijngaard legde zijn vinger op de zere plek in het hart van de ontevreden arbeider. Hij zei in vers 15: *“Of is het mij niet geoorloofd, te doen met het mijne, wat ik wil? Of is uw oog boos, omdat ik goed ben?”* De uitdrukking *“een boos oog hebben”* danwel *“een eenvoudig, goed oog hebben”* is Hebreeuws idioom en betekent *“gierig zijn, jaloers zijn, zich tekort gedaan voelen”* tegenover *“vrijgevig zijn, goed zijn”*. De ontevreden arbeider was dus een jaloerse, gierige man en dit is een kwalijke zaak zoals we lezen in Matt. 6:22-24 – *“De kaars des lichaams is het oog; indien dan uw oog eenvoudig is, zo zal uw gehele lichaam verlicht wezen; Maar indien uw oog boos is, zo zal geheel uw lichaam duister zijn. Indien dan het licht, dat in u is, duisternis is, hoe groot zal de duisternis zelve zijn! Niemand kan twee heren dienen; want of hij zal den enen haten en den anderen liefhebben, of hij zal den enen aanhangen en den anderen verachten; gij kunt niet God dienen en den Mammon.”* Jezus stelt hier, dat het onmogelijk is om God met je hele hart te dienen en tegelijkertijd de Mammon, de afgod van het geld, te dienen.

Laten we daarom terdege onze motieven onderzoeken in hetgeen wij voor Jezus doen of nog willen gaan doen. Doen wij het uit liefde voor Hem of uit zelfgerichte ambitie? Arbeiden

wij voor de eer van God of voor eigen roem en eer? We behoren scherprechters van ons eigen hart te zijn en heel alert op de misleidingen van satan. In de wereld, maar ook vaak in de gemeente, wordt nogal eens gesproken over het belang van het ontwikkelen of ontplooiën van jezelf. Wel, dat is inderdaad belangrijk. Maar niet voor jezelf sec! Neen, het ontwikkelen en aanwenden van onze talenten en onze energie dient te geschieden voor de opbouw van het Lichaam van Jezus Christus, Gods Gemeente (Efez. 4:11-12). En het opbouwen van dat Lichaam is het tot volle rijpheid brengen van een grote oogst van zielen, van zoete druiven. Werken voor Jezus gaat niet om ons. Het gaat om de oogst van zielen.

Het werken in Gods wijngaard met een verkeerd motief is zo verkeerd en kwalijk, dat Jezus zelfs nog een derde gelijkenis over het werken in Gods wijngaard heeft onderwezen. Vanuit deze gelijkenis mogen we onszelf de vraag stellen of wij wel de intentie hebben om druiven voort te brengen en aan de Heer te geven óf dat wij die oogst voor onszelf willen houden. Matt. 21:33-43 – *“Hooft een andere gelijkenis. Er was een heer des huizes, die een wijngaard plantte, en zette een tuin daarom, en groef een wijnpersbak daarin, en bouwde een toren, en verhuurde dien den landlieden, en reisde buiten’s lands. Toen nu de tijd der vruchten genaakte, zond hij zijn dienstknechten tot de landlieden, om zijn vruchten te ontvangen. En de landlieden, nemende zijn dienstknechten, hebben den een geslagen, en den anderen gedood, en den derden gestenigd. Wederom zond hij andere dienstknechten, meer in getal dan de eersten, en zij deden hun desgelijks. En ten laatste zond hij tot hen zijn zoon, zeggende: Zij zullen mijn zoon ontzien. Maar de landlieden, den zoon ziende, zeiden onder elkander: Deze is de erfgenaam, komt, laat ons hem doden, en zijn erfenis aan ons behouden. En hem nemende, wierpen zij hem uit, buiten den wijngaard, en doodden hem. Wanneer dan de heer des wijngaards komen zal, wat zal hij dien landlieden doen? Zij zeiden tot hem: Hij zal den kwaden een kwaden dood aandoen, en zal den wijngaard aan andere landlieden verhuren, die hem de vruchten op haar tijden zullen geven. Jezus zeide tot hen: Hebt gij nooit gelezen in de Schriften: De steen, dien de bouwlieden verworpen hebben, deze is geworden tot een hoofd des hoeks; van den Heere is dit geschied, en het is wonderlijk in onze ogen? Daarom zeg Ik ulieden, dat het Koninkrijk Gods van u zal weggenomen worden, en een volk gegeven, dat zijn vruchten voortbrengt.”*

Het is natuurlijk duidelijk, dat deze gelijkenis in eerste instantie naar het volk van Israël verwijst, dat in meerderheid Jezus, de Zoon van de Heer van de wijngaard, verwierp en naar het kruis van Golgotha verwees om te sterven. Maar als Jezus tegen het volk van Israël verklaart: *“Daarom zeg Ik u, dat het Koninkrijk Gods van u zal weggenomen worden en aan een volk gegeven, dat zijn vruchten voortbrengt”*, dan is het vanzelfsprekend dat Zijn waarschuwing ook voor ons geldt. Ook van ons zal worden verlangd om de oogst niet voor onszelf te behouden, maar aan de Heer van de wijngaard te geven.

Wat betekent in dit verband, dat wij de oogst voor onszelf willen houden? Het betekent dat wij de vruchten van onze arbeid voor onszelf willen houden. Met andere woorden, dat wij voor onszelf werken, voor eigen financieel danwel immaterieel voordeel. Dus voor geld of roem, voor eigen eer en glorie, voor élk ander motief dan de eer en verheerlijking van God.

Geliefde broeders en zusters, in Ex. 29:24 lazen we dat de tweede ram als offer voor de toewijding van de priester een beweegoffer was. Het was dus een offer van aanbidding. Het is mijn verlangen dat ons dienen van God één intense, vurige daad van aanbidding mag zijn uit diepe dankbaarheid en liefde voor onze Redder en Heer.

God zegene u. Amen.